

Arrest

nr. 253 355 van 22 april 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 8 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor verzoekende partijen, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

Verzoekster in de zaak nr. X (hierna: verzoekster) en verzoeker in de zaak nr. X (hierna: verzoeker), die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 29 september 2019 België binnen en verzoeken op 8 oktober 2019 om internationale bescherming. Op 26 november 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die dezelfde dag aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bezit de El Salvadoraanse nationaliteit. U bent geboren en getogen in San Salvador in El Salvador. U woonde met uw partner in de wijk Tonacatepeque in San Salvador tot aan uw vertrek.

U en uw partner verhuisden in augustus 2018 binnen dezelfde zone naar Urbanicion Simax de San Bartolo. Op 7 augustus 2019 kwam u naar huis van de supermarkt rond 2 uur 's middags toen u zag dat drie politiemensen bij uw overbuur aanwezig waren. De politie doorzocht het huis en fouilleerde uw buurman en de andere aanwezige bendeleden. U ging meteen naar binnen en de politie is niet lang hierna weer vertrokken. Toen u even later de inkopen uit de wagen wilde halen, kwam uw buurman naar u toe en zei dat u de politie iets over hem had verteld en dat u de enige was die daar de hele tijd was. Hij duwde u en schold u uit. U zei dat u niet wist wat hij bedoelde, dat u niet daar was en u vroeg hem waarom hij u beschuldigde. Hierop sloeg hij u op uw gezicht en op uw neus en u begon te bloeden uit uw neus. Hij dreigde dat hij u zou vermoorden en vertrok hierop. Toen hij vertrok, ging hij dezelfde kant uit als de andere bendeleden waren vertrokken dus u dacht dat hij versterking of een wapen ging halen. Omdat u bang was dat hij u zou vermoorden, pakte u wat spullen en vertrok u naar het huis van uw ouders. U belde uw vrouw en zei dat ze direct naar het huis van uw ouders moest komen, waarna jullie bij uw ouders bleven tot aan het vertrek.

Op 29 september 2019 bent u, samen met uw partner W. L. B. de G. (...), met het vliegtuig naar België gereisd. U kwam aan in België op 30 september 2019 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 8 oktober 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: het paspoort van u en uw partner; de identiteitskaart van u en uw partner; uw huwelijksakte; een getuigenis van uw huwelijk; nieuwsartikelen over de situatie in de buurt; een certificaat van een opleiding; uw diploma's muziek; een attest van een workshop; een attesten van uw werk bij verschillende bedrijven; een attest van het werk van uw partner; een bewijs van belastingen van uw partner.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

U verklaart El Salvador te hebben verlaten omwille van uw problemen in 2019 met uw buurman die volgens u tot de bende 18 behoort. Deze problematiek situeert zich geheel in de gemeenrechtelijke sfeer en heeft geen uitstaans met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend op basis van artikel 48/4, §2 b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U maakt niet aannemelijk dat u een reëel risico loopt op ernstige schade omwille van uw problemen met uw buurman op 7 augustus 2019. Uw verklaringen over uw problemen met deze buurman weten immers geenszins te overtuigen.

Ten eerste weten uw verklaringen over uw buurman en zijn affiliatie met de bende 18 niet te overtuigen. Zo weet u eerst en vooral niet hoe hij heet (CGVS1, p. 13). Ook uw vrouw weet niet wat zijn naam is noch of hij een bijnaam had (CGVS2, p. 11). U kende hem ook niet en had hem voor 7 augustus enkel nog maar gegroet. Wel zegt u dat een andere buurvrouw u ooit verteld heeft dat hij een bendelid was en u ook een tattoo met het cijfer 18 op zijn borst hebt gezien. Gevraagd wat de buurvrouw over hem zei, zegt u enkel dat ze vertelde dat deze persoon in contact was geweest met justitie, een gevangenisstraf

had gekregen voor moord en dat hij een bendelid was. Echter, u zegt dat zij dit te weten kwam omdat ze is beginnen rondvragen en verkopers veel te weten kunnen komen over mensen in de buurt (CGVS 1, p. 13 en 14). Dat u deze informatie kreeg van uw buurvrouw die dit enkel wist door rond te vragen, doet dan ook twijfelen aan de betrouwbaarheid van deze informatie. U zegt zelf ook dat er vaak andere bendeleden naar zijn huis kwamen en zij ook vaak dronken. U oppert zelf dat dit misschien de reden was dat de politie gekomen was. Ook zegt u dat u weet dat de politie die dag niets gevonden heeft in zijn huis (CGVS1, p. 12, 13 en 14), wat doet twijfelen aan het lidmaatschap van uw buurman bij de bende. Gevraagd aan uw vrouw of de buurman lid was van de bende 18 antwoordt ze dat jullie denken van wel omdat de buurvrouw haar vertelde dat hij een tatoeage van de bende op zijn borst had. Uw vrouw komt echter niet verder dan te stellen dat jullie buurvrouw zei dat de man aan het vluchten was. Gevraagd of de buurvrouw nog meer heeft gezegd over hem, antwoordt uw vrouw ontkennend. Gevraagd of de buurvrouw wist waar deze man eerder was geweest, antwoordt uw vrouw opnieuw ontkennend. Gesteld dat u zei dat u van de buurvrouw wist dat de man in de gevangenis had gezeten, zegt uw vrouw enkel dat de buurvrouw ook met u sprak en het waar zou kunnen zijn dat de man in de gevangenis had gezeten (CGVS2, p. 12 en 13). Naast het feit dat uw vrouw zelf zegt enkel te denken dat hij van de bende 18 is, weet ze niets over het verleden van de buurman in de gevangenis. De verklaringen van uw vrouw doen dan ook verder vragen rijzen bij het lidmaatschap van de buurman bij bende 18. Bijkomend stelt uw vrouw dat u haar vertelde over een tattoo op zijn borst, maar ze weet niet juist welke tattoo hij had (CGVS2, p. 12). Gevraagd aan uw vrouw of ze zeker is dat hij een bendelid is, antwoordt ze van wel omdat er veel merken en graffiti zijn op de buitenkant van de huizen over de bende 18 (CGVS2, p. 13), wat echter niets over de buurman zelf zegt. Naast het feit dat u uw informatie over het verleden van uw buurman uit een zeer betwistbare bron verkreeg, is het ook vreemd dat uw vrouw niet zou weten dat hij in de gevangenis verbleef, alsook welke tattoo de man juist heeft, zeker gezien zowel u als uw buurvrouw haar over de tattoo verteld hebben. Jullie verklaringen over het lidmaatschap van jullie buurman bij de bende 18 weten dan ook niet te overtuigen.

Ten tweede zijn ook uw verklaringen over de politiecontrole op 7 augustus niet zeer overtuigend. Zo kan u zich het aantal bendeleden dat gecontroleerd werd door de politie niet meer herinneren (CGVS1, p. 15). Ook kende u de andere mensen die gefouilleerd werden niet en had u hen nog nooit gezien. Gevraagd waarom de politie daar was, zegt u dat u dat niet weet en ze waarschijnlijk gestopt waren door het aantal mensen en het uitzicht van de bendeleden. Gevraagd of u bent blijven kijken, zegt u dat u denkt van niet (CGVS1, p. 15). Opnieuw blijven uw verklaringen zeer vaag.

Maar wat er ook van zij, er dient opgemerkt dat de door u aangehaalde aanvaring met uw buurman niet ernstig genoeg is om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade uit af te leiden. Het betreft immers een louter eenmalig incident. Er werd hierbij geen wapen bovengehaald en de buurman had, volgens u, ook geen wapens in zijn huis (CGVS1, p. 16). Daarbovenop vernoemde hij op geen enkel moment de bende 18. U zegt wel dat hij wist dat u op de hoogte was van zijn lidmaatschap bij de bende, maar dit blijkt op geen enkele manier uit wat hij zei (CGVS1, p. 16 en 17). Ook zegt u dat u geen andere wonden had buiten de zwelling aan uw neus. U zegt dat u nog problemen heeft met ademen, maar geeft zelf aan dat u niet naar een dokter bent geweest na het incident omdat u voelde dat het niet zo ernstig was (CGVS1, p. 17). Gevraagd waarom u meende dat hij zou terugkomen met een wapen of een handlanger zou halen, zegt u dat u wist dat hij u niet zou vergeten en dat u niet ging wachten tot hij terug ging komen. Ook zegt u dat het een doodsb bedreiging was en het regelmatig gebeurt dat mensen bedreigd worden en daarna vermoord (CGVS1, p. 17). Dit zijn echter louter persoonlijke veronderstellingen. U toont echter op geen enkele manier aan dat uw buurman wel degelijk een wapen of een handlanger ging halen. Uit uw verklaringen blijkt enkel dat de buurman na het incident vertrok, niets meer. Daarnaast zegt u dat hij u vroeg of laat zou vermoorden omdat een persoon die ooit al gedood heeft zijn empathie verliest en blijft doden (CGVS1, p. 13). Naast het feit dat u niet zeker weet of deze persoon ooit al gedood heeft, is dit opnieuw een blote bewering zonder enige bewijswaarde.

Ten slotte is het vreemd dat u geen aangifte hebt gedaan van het incident op 7 augustus. U zegt dat de politie vaak corrupt is en veel van hen ook bendeleden zijn. Ook geeft u aan dat je niet kan weten of je een goede politieman hebt of een slechte en dat de politie dat zelf zou kunnen doorgeven indien u een klacht zou indienen (CGVS1, p. 19). Echter, de politie had datzelfde uur nog een controle uitgevoerd bij uw buurman en de andere aanwezige mannen waarbij ze ook zijn huis hadden doorzocht. Het is dan ook bizar dat u beweert dat de politie corrupt is, terwijl ze uw buurman wel degelijk onderzochten. Daarnaast kan, indien u de politie zelf niet op de hoogte stelt van de feiten, ook niet verwacht worden dat de politie hierop kan reageren.

Ook de neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Zo tonen de paspoorten en identiteitskaarten van u en uw vrouw, alsook de huwelijksakte en de getuigenis enkel jullie identiteit en jullie huwelijk aan, die niet ter discussie staan. De nieuwsartikelen gaan enkel over incidenten in de buurt dus kunnen niets aan bovenstaande beslissing wijzigen. Hetzelfde kan gezegd worden over de certificaten van uw opleiding, uw muziekdiploma's, uw attesten van een workshop, alsook de attesten van het werk van u en uw vrouw en het bewijs van belastingen van uw vrouw.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de El Salvadoraanse nationaliteit. U bent geboren en getogen in San Salvador in El Salvador. U woonde met uw partner in de wijk Tonacatepeque in San Salvador tot aan uw vertrek.

U en uw partner verhuisden in augustus 2018 binnen dezelfde zone naar Urbanicion Simax de San Bartolo. Op 7 augustus 2019 kwam uw partner naar huis van de supermarkt rond 2 uur 's middags toen hij zag dat drie politiemensen bij jullie overbuur aanwezig waren. De politie doorzocht het huis en fouilleerde uw buurman en de andere aanwezige bendeleden. Uw partner ging meteen naar binnen en de politie is niet lang hierna weer vertrokken. Toen uw partner even later de inkopen uit de wagen wilde halen, kwam uw buurman naar hem toe en zei dat uw partner de politie iets over hem had verteld en dat uw partner de enige was die daar de hele tijd was. Hij duwde uw partner en schold hem uit. Uw partner zei dat hij niet wist wat de buurman bedoelde, dat hij niet daar was en hij vroeg de buurman waarom hij hem beschuldigde. Hierop sloeg de buurman uw partner op zijn gezicht en op zijn neus en begon uw partner te bloeden uit zijn neus. De buurman dreigde ermee dat hij uw partner zou vermoorden en vertrok. Toen de buurman vertrok, ging hij dezelfde kant uit als de andere bendeleden waren vertrokken dus uw partner dacht dat hij versterking of een wapen ging halen. Omdat uw partner bang was dat de buurman hem zou vermoorden, pakte hij wat spullen en vertrok hij naar het huis van uw schoonouders.

Uw partner belde u en zei dat u direct naar het huis van uw schoonouders moest komen, waarna jullie bij uw schoonouders bleven tot aan het vertrek.

Op 29 september 2019 bent u, samen met uw partner R. C. R. G. (...), met het vliegtuig naar België gereisd. Jullie kwamen aan in België op 30 september 2019 en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 8 oktober 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: het paspoort van u en uw partner; de identiteitskaart van u en uw partner; uw huwelijksakte; een getuigenis van uw huwelijk; nieuwsartikelen over de situatie in de buurt; een certificaat van een opleiding van uw partner; de diploma's muziek van uw partner; een attest van een workshop van uw partner; attesten van het werk bij verschillende bedrijven van uw partner; een attest van uw werk; een bewijs van uw belastingen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw echtgenoot baseert. Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 255 367, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 255 364. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens zijn verzoekende partijen van mening dat de bestreden beslissingen het zorgvuldigheidsbeginsel schenden.

Verzoekende partijen betogen dat de commissaris-generaal hen geen enkele tegenstrijdigheid of inconsistentie verwijt en de bestreden beslissingen baseert op zijn “eigen subjectief aanvoelen” aangezien hij de gebeurtenissen ‘weinig aannemelijk’ en ‘niet overtuigend’ acht. Zij stellen dat dergelijke drogredenen het voor hen onmogelijk maken om deze te weerleggen gezien hen in feite niets ten gronde wordt verweten.

Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen overweegt dat de verklaringen van verzoeker over zijn buurman en diens affiliatie met de bende 18 niet weten te overtuigen, repliceren verzoekende partijen het volgende:

“Verzoekende partij en haar echtgenote bleven uit de buurt van deze buurman: zij hadden niet enkel vernomen van een andere buur dat hij een bendelid was, zij hadden ook de tatoeages gezien op zijn borst.

p. 14 CGVS

(...)

Sinds zijn komst, kwamen ook meer en meer bendeleden in de buurt en werd het er gevaarlijker:

p. 12 CGVS

(...)

Zij probeerden dan ook zoveel mogelijk uit zijn buurt te blijven. Hij woonde er ook nog maar net, van juli 2019.

p. 10 CGVS

(...)

Het hoeft dan ook niet te verbazen dat zij zijn naam niet kenden. Wel kon verzoekende partij hem tot in de puntjes beschrijven: p. 13 CGVS

(...)

Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert. Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over de bedreigingen haar hebben gedwongen om haar land te verlaten. Het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn, betekent niet dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat het leven van verzoekende partij niet in gevaar zou zijn. Het louter benoemen als ‘een probleem van gemeenrechtelijke aard’ gaat in geval van El Salvador niet op.

De politie kan helemaal niets beginnen tegen de bendes, meer nog, velen werken samen met de bendes en zijn bijzonder corrupt.

De bendes waren overal aanwezig en hadden overal de controle: p. 6 CGVS

(...)”

Verzoekende partijen stellen verder dat het duidelijk is dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) de werking van de bendes in El Salvador niet kent en dat zij werden bedreigd en geen kant meer op konden. Zij stellen niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor hun leven bij terugkeer naar El Salvador. Uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt volgens hen hoe onredelijk en onvoorzichtig de commissaris-generaal te werk is gegaan bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. Zij menen wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Mocht de Raad van mening zijn dat zij niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgen verzoekende partijen, dan menen zij minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij merken op dat waar de commissaris-generaal niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is, hij toch meent dat zij niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeren de motieven met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in El Salvador en stellen niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal na deze te hebben uiteengezet kan stellen dat zij naar El Salvador kunnen terugkeren zonder gevaar voor hun leven.

Het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert is volgens verzoekende partijen bovendien achterhaald. Zij betogen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2020 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeren zij uit het artikel “*El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay*” uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel “*A Nation Held Hostage*” van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“Met de huidige corona crisis, dreigt de situatie helemaal te ontsporen. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig

leven lijden. Immers, niet alleen zullen verzoekende partijen geconfronteerd worden door bendes die hen afpersen, zij zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte."

Verzoekende partijen besluiten dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hen ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens hen op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. De stukken

3.2.1. Als bijlage aan de verzoekschriften worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2.2. Op 31 maart 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad in beide zaken een aanvullende nota neer waarin wordt gerefereerd aan de COI Focus "*El Salvador. Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020 en de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 17 december 2020.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen baseren hun verzoeken om internationale bescherming op een incident dat zich op 7 augustus 2019 zou hebben voorgedaan en waarbij verzoeker zou zijn aangevallen en bedreigd door een lid van de bende 18. Het bendelid in kwestie zou ongeveer een maand eerder tegenover verzoekende partijen zijn komen wonen. Op de dag van het incident zou verzoeker toevallig gezien hebben dat drie politiemensen bij de overbuur aanwezig waren, zijn huis doorzochten en hem en andere aanwezige bendeleden fouilleerden. Nadat de politie vertrokken was zou de overbuur verzoeker benaderd hebben en ervan beschuldigd hebben de politie over hem te hebben verteld. Hij zou verzoeker op het gezicht geslagen hebben en met de dood hebben bedreigd. Daarop zou de buur zijn weggegaan in de richting van de plaats waar de andere bendeleden samenkwamen. Uit vrees dat zijn overbuur een wapen of versterking ging halen om hem te vermoorden zou verzoeker vlug wat spullen uit zijn huis hebben gehaald en gevlucht zijn naar het huis van zijn ouders. Daar zou hij verzoekster hebben gebeld om haar te waarschuwen niet meer naar huis te gaan en naar het huis van zijn ouders te komen. Verzoekende partijen zouden bij verzoekers ouders gebleven zijn tot aan hun vertrek uit El Salvador op 29 september 2019. Bij terugkeer stellen zij te vrezen dat de bendeleden hen zullen vermoorden.

Ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming legden verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure hun paspoorten, hun identiteitskaarten, hun huwelijksakte, een getuigenis van hun huwelijk, enkele nieuwsartikels, een certificaat van een opleiding van verzoeker, diploma's betreffende verzoekers muziekopleiding, een werkattest van verzoekster, belastingbewijzen van verzoekster, een attest van een workshop die verzoeker volgde en verschillende werkattesten van verzoeker neer (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6+B, map met 'documenten').

De paspoorten, identiteitskaarten en documenten betreffende hun huwelijk kunnen de identiteit, nationaliteit en burgerlijke staat van verzoekende partijen staven. Deze elementen staan *in casu* niet ter discussie, net zo min als hun opleiding en werkervaring, waarvan de neergelegde attesten, diploma's en belastingbewijzen kunnen getuigen. Deze elementen houden evenwel geen verband met de door verzoekende partijen aangehaalde feiten en voorgehouden vrees. De neergelegde artikels hebben geen betrekking op de persoon van verzoekende partijen of de door hen aangehaalde persoonlijke feiten waarop zij hun verzoeken baseren (adm. doss., stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 9) en zijn dan ook niet dienstig ter staving daarvan.

De Raad besluit dat de door verzoekende partijen neergelegde documenten niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekende partijen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

De Raad stelt vast dat, daargelaten de vraag of geloof kan worden gehecht aan het incident met de overbuur op 7 augustus 2019 en of deze feiten al dan niet verband houden met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), verzoekende partijen geen melding maken van andere confrontaties met deze persoon of andere personen waarop zij hun verzoeken baseren en dat dit incident op zich niet voldoende ernstig is om hier een gegronde vrees voor vervolging uit af te leiden. Hierover motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt in hoofde van verzoeker:

"Het betreft immers een louter eenmalig incident. Er werd hierbij geen wapen bovengehaald en de buurman had, volgens u, ook geen wapens in zijn huis (CGVS1, p. 16). Daarbovenop vernoemde hij op geen enkel moment de bende 18. U zegt wel dat hij wist dat u op de hoogte was van zijn lidmaatschap bij de bende, maar dit blijkt op geen enkele manier uit wat hij zei (CGVS1, p. 16 en 17). Ook zegt u dat u geen andere wonden had buiten de zwellings aan uw neus. U zegt dat u nog problemen heeft met ademen, maar geeft zelf aan dat u niet naar een dokter bent geweest na het incident omdat u voelde dat het niet zo ernstig was (CGVS1, p. 17). Gevraagd waarom u meende dat hij zou terugkomen met een wapen of een handlanger zou halen, zegt u dat u wist dat hij u niet zou vergeten en dat u niet ging wachten tot hij terug ging komen. Ook zegt u dat het een doodsb bedreiging was en het regelmatig gebeurt dat mensen bedreigd worden en daarna vermoord (CGVS1, p. 17). Dit zijn echter louter persoonlijke veronderstellingen. U toont echter op geen enkele manier aan dat uw buurman wel degelijk een wapen of een handlanger ging halen. Uit uw verklaringen blijkt enkel dat de buurman na het incident vertrok, niets meer. Daarnaast zegt u dat hij u vroeg of laat zou vermoorden omdat een persoon die ooit al gedood heeft zijn empathie verliest en blijft doden (CGVS1, p. 13). Naast het feit dat u niet zeker weet of deze persoon ooit al gedood heeft, is dit opnieuw een blote bewering zonder enige bewijswaarde."

Verzoekende partijen ondernemen in hun verzoekschriften geen enkele poging om bovenstaande pertinente motieven, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. De Raad benadrukt dat het aan verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel in gebreke blijven. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bovendien benadrukt de Raad dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming. Verzoekers om internationale bescherming moeten aannemelijk maken dat zij alle, in hun individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de nationale overheid hebben uitgeput, wat *in casu* niet het geval is. Uit hun verklaringen blijkt dat verzoekende partijen niet naar de politie zijn gegaan om aangifte te doen van het voorval op 7 augustus 2019, noch dat zij enige andere poging ondernomen hebben om overheidsbescherming tegen hun belager te bekomen (adm. doss., stuk 4+B, deel CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 19, en notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 16). Wat betreft de door verzoeker aangehaalde redenen om niet naar de politie te gaan, zet de commissaris-generaal terecht het volgende uiteen in de bestreden beslissingen:

"U zegt dat de politie vaak corrupt is en veel van hen ook bendeleden zijn. Ook geeft u aan dat je niet kan weten of je een goede politieman hebt of een slechte en dat de politie dat zelf zou kunnen doorgeven indien u een klacht zou indienen (CGVS1, p. 19). Echter, de politie had datzelfde uur nog een controle uitgevoerd bij uw buurman en de andere aanwezige mannen waarbij ze ook zijn huis hadden doorzocht. Het is dan ook bizar dat u beweert dat de politie corrupt is, terwijl ze uw buurman wel degelijk onderzochten. Daarnaast kan, indien u de politie zelf niet op de hoogte stelt van de feiten, ook niet verwacht worden dat de politie hierop kan reageren."

Verzoekende partijen stellen in hun verzoekschriften dat de politie helemaal niets kan beginnen tegen de bendes, dat vele agenten samenwerken met de bendes en bijzonder corrupt zijn en dat de bendes overal aanwezig waren en overal de controle hadden. Met dit algemene betoog weerleggen zij geenszins de bovenstaande pertinente vaststellingen en overwegingen, die steun vinden in het administratief dossier en op basis waarvan niet kan worden aangenomen dat hun wantrouwen ten aanzien van de politie of eventuele beschermingsmogelijkheden die de politie hen zou kunnen bieden gegrond is, met name gelet op het feit dat de politie volgens hun verklaringen binnenviel bij hun belager en hem en andere bendeleden controleerde en fouilleerde.

Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven volledig ongemoeid laten:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

3.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk maken een gegronde vrees te hebben op basis van het enkele incident waarvan zij melding maken, noch dat zij desgevallend geen beroep konden doen op de bescherming van de nationale autoriteiten, en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Met het algemene en hypothetische betoog dat zij als gevolg van de huidige coronacrisis geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte maken verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk dat zij persoonlijk het risico lopen om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

3.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens

dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Waar verzoekende partijen uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN